Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 218 (1718) ♦ Четвер, 20 листопада 1997 року ♦ Ціна договірна

Зізнайтеся, Лебідь, Рак і Щука, куди тягнете

Відбулася науково-практична конференція «Державно-правова реформа в Україні»

Істотні зміни в історичному розвитку суспільства, які завершились проголошенням незалежності України, її становленням як суверенної держави, обумовили глибокі економічні, соціальні й політичні перетворення. Насамперед це стосується здійснення комплексної державно-правової реформи. Ці проблеми стали предметом обговорення на науково-практичній конференції, яку відкрив директор Інституту законодавства Верховної Ради України Віталій Опришко.

«Реорганізація інститутів публічної влади — пріоритетний напрям реформування в Україні» — з такою доповіддю виступив перед присутніми Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

(Закінчення на 2-й стор.).

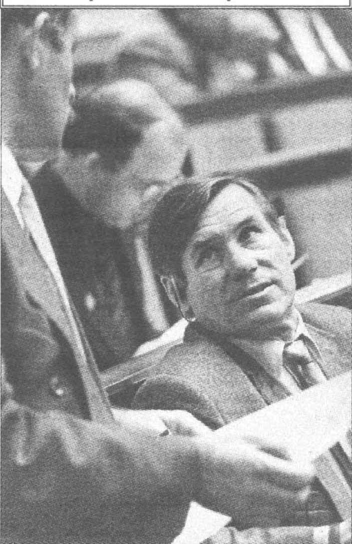
Дадуть чи ні, і скільки?

Сьогодні в Нью-Йорку відкривається міжнародна конференція країн-донорів, на якій обговорюватиметься фінансування проекту щодо перетворення об'єкта «Укриття» ЧАЕС на екологічно безпечний. Як відомо, на проект потрібно близько 800 мільйонів доларів, 300 з яких взялася виділити «велика сімка».

В конференції братиме участь Президент України Леонід Кучма, віце-президент США Альберт Гор та урядові діячі багатьох країн, які висловили бажання допомогти Україні ліквідувати наслідки Чорнобильської катастрофи.

Не одержали сертифікат— додали клопотів

Парламентська хроніка

Ранкове й денне засідання 19 листопада

На розгляд сесії було знову запропоновано законопроект «Про обіг та погашення невитребуваних приватизаційних майнових сертифікатів та створення фонду соціального захисту», що його зі своїми пропозиціями повернув до парламенту Президент України.

Доповідач народний депутат України Ігор Квятковський зазначив, що, наприклад, сьогодні американські пенсійні фонди інвестують в українські підприємства більше коштів, ніж у свою економіку. Роблять вони це шляхом купівлі акцій українських підприємств.

(Закінчення на 2-й стор.).

Врожай-97

Будемо без солодкого

Як повідомили в Національній асоціації «Укрцукор», навіть якщо цукроварні перероблять увесь зібраний буряк, солодкого піску нинішнього року у кращому разі буде вироблено на 500 тисяч тонн менше, ніж торік. Станом на 19 листопада заводи отримали лише 16,6 мільйона тонн сировини (на аналогічний період 1996 року — 22,4 мільйона), виробили 1,6 мільйона тонн білих кристалів — на 250 тисяч тонн менше, ніж на цей час торік.

Палити — не палити

За кількістю смертей від пристрасті до тютюну Україна мало не попереду усієї Європи. Щороку в нашій державі від паління помирають понад сто тисяч громадян. Усього за останні півстоліття від тютюнової пошесті в світі загинули майже шістдесят мільйонів осіб. Звісно, до життя їх не повернути. Але можна застерегти від необачного кроку мільйони інших землян.

З цією метою і провадиться сьогодні Міжнародний день некуріння. Міністерство охорони здоров'я України закликає наших земляків відмовитися від шкідливої звички. Спробуймо зробити це саме сьогодні.

P.S.

○ **Працівники столичних аеропортів «Жуляни» та «Бориспіль» пікетували Верховну Раду, вимагаючи виплати заробленого і створення міжвідомчої комісії з вивчення ситуації в галузі.**

○ **На базі учбового центру Національної гвардії Каліфорнії розпочалася основна фаза україно-американських комп'ютерних навчань «Щит миру—97».**

Увага: конкурс!

Лист місяця

Редакція «Голосу України» оголошує конкурс листів на першу сторінку. Умови читацького турніру: кореспондент має стисло викласти суть проблеми, ідеї, які могли б зацікавити можновладні структури, розповісти про явища нашого сьогодення, поділитися враженнями про почуте, побачене, пережите. (Прохання рецептів на кшталт винаходу вічного двигуна чи виведення країни з кризи не пропонувати).

Лист може бути іронічний, сердитий, жартівливий, серйозний, але обов'язково цікавий, конструктивний і короткий.

Підсумки підбиватимуться щомісяця. Переможець конкурсу отримає грошову винагороду у розмірі **100** гривень.

Пишіть, шановні друзі, і перемагайте.

Редколегія «Голосу України»

Наша Таня і «Акаї»

Десятикласниця Таня Левочко з радісним вигуком: «Мамо, ми виграли імпортний телевізор!» — рвучко вбігла до кімнати. «Який телевізор, звідки?» — здивувалася її мати Тамара Фролівна. «А пам'ятаєш, ми посилали в редакцію квитанцію про те, що передплатили «Голос України»?»

Про це розповідала сама Тамара Фролівна, коли разом з дочкою приїхала до Кіровограда в україно-американське ЗАТ «Сонола», яке виступило спонсором лотереї «Голосу України»-97 і презентувало японський телевізор. Його вручив генеральний директор підприємства Станіслав Берьозкін.

Крім цього, два грошові призи по 50 гривень презентував генеральний директор кооперативно-виробничого об'єднання «Кіровоградсільбудіндустрія» Іван Кардаш.

СПРОБУЙ І ВИГРАЙ!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

24. Рава-Руському приватному підприємству «ВФ» (власник Василь Лозинський), Львівська область —двокасетні магнітофони.
25. Дніпропетровському ВАТ «Концерн «Весна» (президент Микола Максимов) — телевізор європейського рівня «Весна».

Любі друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «ГУ» або «Голос України —Тиждень», або комплект видань «Газета «ГУ» — газета «Голос України — Тиждень» на 1998 рік. Надсилайте до редакції листи з позначкою "Лотерея «ГУ»-98", де вкажіть прізвище, ім'я та по батькові, а також копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1998 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера у нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

ПЕРЕДПЛАТА - 98

Зізнайтеся, Лебідь, Рак і Щука, куди тягнете

(Початок на 1-й стор.).

Глава парламенту відзначив важливість заходу, який не лише проаналізує ситуацію, що склалася, а й визначить перспективи розв'язання порушених проблем. Адже досі Україна не знає, куди йде. Концепції державно-правових реформ у нашій державі немає. Чому? Олександр Мороз вважає, тому що відсутня домінуюча політична сила в суспільстві. До того ж нинішня виконавча влада (Президент і уряд) не знає як і не бажає реформувати суспільство. Все підпорядковується тимчасовим інтересам. Це призвело до розпорошення влади, навіть до її часткової криміналізації.

Інша причина слабкості позицій нинішньої виконавчої влади в її сліпому слідуванні ліберальній ідеології. На жаль, все це певною мірою присутнє і в нормах чинної Конституції України. Ось чому виникла ініціатива внести до Основного Закону відповідні зміни, що викликало різку протидію владних структур, а вірна їм преса навіть назвала цей виважений крок спробою конституційного перевороту.

Тому влада в Україні сьогодні — це ніби Лебідь, Рак і Щука з відомої байки.

Та наш народ має свої вікові традиції, основані на гуманізмі, патріотизмі, демократії, які мають стати фундаментом української ідеології.

Олександр Мороз висловив жаль, що інтелектуальна еліта України досі не дала чітких світоглядних орієнтирів суспільству.

Натомість пропонуються недолугі «дослідження» псевдовчених, які обслуговують владну верхівку.

Кажучи про державно-правову реформу в державі, Олександр Мороз зазначив, що нині важливо дотримуватися політики компромісів, а не протистояння. З цих позицій слід розглянути в парламенті, розроблену Інститутом законодавства Верховної Ради концепцію державно-правової реформи. Основні напрями концепції: парламентська реформа, адміністративна (виконавчої влади), судово-правова, реформа місцевого самоврядування (муніципальна).

Конференція заслухала виступи директора Інституту законодавства Верховної Ради України професора В. Опришка, директора Інституту держави і права імені В. Корецького академіка Ю. Шемшученка та інших учасників.

У секціях відбулося обговорення порушених проблем і прийняття рекомендацій авторитетного зібрання.

Віталій АБЛІЦОВ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

У номер

Перша леді пообіцяла підтримку

Виступом перед громадою міста в театрі опери і балету імені І. Франка завершився офіційний візит до Львова дружини Президента США Хілларі Клінтон. «Я повертаюся на батьківщину з твердими намірами підтримати процес демократичних і ринкових перетворень, які, на моє переконання, в Україні відбуваються», — заявила перша леді на зустрічі.

На думку дружини Президента України, візит Хілларі Клінтон є важливим кроком співпраці двох держав у гуманітарній сфері.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комітет з питань оборони і державної безпеки розглянув коло законопроектів.

Обговоривши нову редакцію проекту закону України про загальний військовий обов`язок і військову службу, комітет запропонував Верховній Раді передати його в Кабінет міністрів на доопрацювання з наступним внесенням на повторне перше читання.

Рекомендовано тимчасовій спеціальній комісії Верховної Ради з підготовки і попереднього розгляду проекту нової редакції Митного кодексу України спільно з Кабінетом міністрів у двотижневий термін доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням пропозицій і зауважень народних депутатів України, комітетів Верховної Ради, юридичного і науково-експертного відділів Секретаріату і внести його на розгляд сесії у першому читанні.

Члени комітету погодилися із запропонованим урядом законопроектом про Загальнодержавну (Національну) космічну програму України на 1998—2002 роки і пропонують внести її на розгляд у першому читанні.

Що стосується проекту закону про ратифікацію Протоколу № 6 до Конвенції 1983 року про захист прав і основних свобод людини щодо скасування смертної кари, то запропоновано парламенту відхилити його, оскільки схвалення за нинішніх умов цього закону, на думку членів комітету, було б передчасним.

У порядку парламентського контролю заслухано інформацію Міністерства закордонних справ України та Держкомкордону України про стан виконання чинного законодавства щодо розмежування акваторій Азовського моря і Керченської протоки та охорони Державного кордону України в них. МЗС України рекомендувало у загальному контексті договірно-правового оформлення українсько-російського державного кордону прискорити роботу щодо вирішення питань розмежування акваторій.

Заслухавши інформацію Кабміну про стан розробки і подання до Верховної Ради проектів законодавчих актів з питань мобілізаційної готовності та мобілізаційної підготовки й основних показників мобілізаційного плану держави відповідно до вимог Конституції України, Воєнної доктрини, Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» і рішення комісії Верховної Ради від 10 липня 1996 року з цього приводу, рекомендовано Президентові України та уряду активізувати роботу в цьому напрямі.

Прес-служба Верховної Ради України.

Парламентська хроніка

Сором, світ бачить...

Вечірнє засідання 18 листопада

Питання, внесені до порядку денного засідання, значилися так, що розглядаються за скороченою процедурою. Однак деякі довелося обговорювати постатейно. Під час розгляду у другому читанні проекту постанови ВР про стан боротьби із злочинністю та забезпечення законності у державі ситуацію збурила несподівана поява ще одного варіанта проекту, що Степан Хмара відверто назвав фальсифікацією. Другий варіант відрізнявся від прийнятого раніше за основу м'якшими оцінками криміногенної ситуації в державі, і також пропонував визнати роботу правоохоронної системи — Генпрокуратури, СБУ, МВС — лише недостатньою замість незадовільної, як було проголосовано раніше. Член Комітету з питань законності і правопорядку Валерій Євдокимов пояснював, що «сьогодні неможливо зіставити, чи переважить усе зроблене для захисту людини правоохоронними органами те, що їм не вдалося зробити».

Щось подібне раптом сталося і з підтриманою парламентом під час першого читання пропозицією голів двох профільних комітетів Григорія Омельченка та Олександра Жира — авторів першого проекту, визнати корупцію й організовану злочинність реальною загрозою національній безпеці та конституційному ладові України. «Хто заперечує це?! — запитував у залу головуючий на засіданні Голова Верховної Ради Олександр Мороз. — Це ж правда (Шум у залі.). Вже міжнародні інстанції — нарада голів парламентів Центральної і Східної Європи — підтвердили це... Ми це визнаємо і соромимося сказати правду, чи що?!»

Зрештою парламент незважаючи на заперечення групи депутатів з Комітету з питань законності і правопорядку, зокрема Геннадія Васильєва — колишнього прокурора Донецької області, таки проголосував у цілому за постанову, котрою визнав роботу правоохоронних органів незадовільною і вказав на небезпеку поширення корупції.

Про те, що в нас не все гаразд з порядністю державного чиновничого апарату, засвідчив і розгляд законопроекту про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини. Парламентарії не раз згадували сумнозвісний наказ № 222 Міністерства охорони здоров'я, котрий дозволив імпортувати до України продукти, що містять найрізноманітніші барвники, консерванти, харчові добавки — до 420 видів, у тому числі з убивчими канцерогенними властивостями. Як наслідок — на прилавки магазинів, а отже, й обідні столи, потік вал «казна чого» у «звабливих упаковках».

Народні депутати допитувалися про «свіжіший» наказ № 217, котрий начебто мав скасувати оцей попередній. Та, як повідомила основний доповідач Тетяна Кисельова — голова Держкому зі стандартизації, метрології і сертифікації, наказ № 217 не зареєстрований в Міністерстві юстиції, а отже потік низькоякісної імпортної продукції й надалі заповнюватиме український ринок. Проблема така очевидна і злободенна, що законопроект без обговорення прийняли в першому читанні і вирішили повернутися до нього не через місяць, як передбачалося, а вже на початку грудня.

Парламент також розглянув пропозиції уряду стосовно уточнення п'яти норм прийнятого 23 жовтня, але не підписаного Президентом України закону «Про оподаткування прибутку підприємств». Йшлося про розв'язання проблеми формування доходів місцевих бюджетів, сплати авансових платежів, нарахування фінансових і штрафних санкцій за порушення податкового законодавства тощо.

Під час обговорення довелося вдаватися до незвичайного ходу — вирішили вважати цей розгляд третім читанням законопроекту й прийняли його остаточно.

Неординарна ситуація виникла і під час розгляду проекту закону про перелік майнових комплексів підприємств, організацій та їхніх структурних підрозділів, що не підлягають приватизації. З'ясувалося, що ніхто не скасовував прийняту у 1995 році постанову ВР про перелік підприємств, котрі не підлягають приватизації. Приймати нинішній законопроект — це означає автоматично знівелювати постанову і відкрити ще одну лазівку для «прихватизації». А коли не приймати законопроект, то уряд, пославшися на положення Конституції, котрі не зобов'язують його виконувати постанови парламенту, може дати «добро» на приватизацію «заборонених» об'єктів. Знайшли було соломонове рішення: закон приймати, але постанову вважати не скасованою. Однак навіть у поіменному режимі прийняти його не вдалося, результати голосування вирішили опублікувати у «Голосі України» («Щоб усі бачили, хто за яку приватизацію.»).

На цьому ж засіданні парламент вніс зміни до деяких законодавчих актів, що передбачають безспірне списання (стягнення) коштів, що були на рахунках юридичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності.

Анатолій БЕНЬ.

Не одержали сертифікат – додали клопотів

(Початок на 1-й стор.).

Тож головна проблема в тому, що самі ми ще недооцінюємо вартість основних фондів наших підприємств, натомість представники цих фондів знають: через кілька років матимуть набагато більші прибутки, ніж вони отримали б їх, вклавши гроші в американську економіку. А за рахунок прибутків від наступного продажу за реальну ціну цих акцій вони фінансують пенсії власних вкладників. Тому, коли в нас виникла проблема погасити невитребувані приватизаційні майнові сертифікати, то, на думку І. Квятковського, мусимо створити фонд соціального захисту. Його потрібно відділити від власне Пенсійного фонду, що дасть громадянам змогу отримувати додатково до гарантованої державою пенсію. За його словами, додаткова пенсія в багатьох країнах має більшу вагу від гарантованої. Кошти до цього фонду надходитимуть від продажу акцій, що припадають на невитребувані сертифікати, та за рахунок отриманих дивідендів. Тобто сьогодні, на думку І. Квятковського, ми маємо шанс створити принципово нову систему пенсійного забезпечення.

Але головна ідея цього законопроекту, зазначив доповідач, навіть не в передачі до цього фонду невикористаних приватизаційних сертифікатів, а в тому, що він акумулюватиме до 10 відсотків акцій підприємств без права їх продажу. Якщо не прийняти такого рішення, майно буде продано, причому за ціною далекою від реальної. Противником цього закону, на його думку, є Фонд держмайна, котрий боїться конкурента, бо той, на відміну від нього, буде зацікавлений у максимальній ціні під час продажу держмайна.

Співдоповідач міністр економіки Віктор Суслов зазначив, що Президент України, наклавши вето на цей закон вважає: така структура не потрібна. А загалом, на думку В. Суслова, було б навіть дивно, щоб, знаючи про невитребувані 6 мільйонів приватизаційних майнових сертифікатів, не знайшлися люди, які не захотіли б отримати над ними контроль, тим паче разом із правом купувати за ці сертифікати акції найпривабливіших підприємств. Тому, на думку міністра, такий фонд недоцільний, а натомість він запропонував за рахунок цих сертифікатів розпочати справжню компенсацію знецінених заощаджень громадян.

Обговорення показало, що одна частина депутатів підтримує законопроект, інша — виступає категорично проти, однак усі наполягали на проведенні повної інвентаризації держмайна та приватизаційних майнових сертифікатів. Проте відповіді на запитання «Що робити з неотриманими приватизаційним майновими сертифікатами?» так і не було, оскільки законопроект не набрав потрібної кількості голосів. Утім дискусії з цієї проблеми можуть бути вичерпані за умови, що громадяни протягом відповідного для цього терміну отримають належні їм приватизаційні майнові сертифікати.

Наступним на порядку денному був проект закону «Про закони і законодавчу діяльність». Доповідач голова Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи Володимир Стретович зазначив, що потреба в цьому законі пов'язана з необхідністю встановлення порядку верховенства законів, набуттям та втратою ними чинності, адже сьогодні виникає багато колізій, коли один із законодавчих актів суперечить іншому.

Після нетривалого обговорення цей законопроект було прийнято в першому читанні.

Далі Верховна Рада прийняла Закон «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів». Зокрема, стосовно оподаткування гуманітарної допомоги, що надходить в Україну. А щоб запобігти зловживанням після скасування такого оподаткування, запропоновано механізм контролю за надходженням та розподілом допомоги.

Після цього на пропозицію голови підкомітету Комітету з питань ядерної політики та ядерної безпеки Георгія Лунькова у другому читанні було прийнято законопроект «Про видобування і переробку уранових руд».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Анатолій ГРИЦЕНКО: «Президентський проект не витримує критики»

У *ПАРЛАМЕНТІ України обговорюються і готуються до прийняття і затвердження Верховною Радою України проекти законів про Верховну Раду Автономної Республіки Крим, про вибори депутатів Автономної Республіки Крим, а також Конституція АРК. Процес цей навіч загальмувався через розбіжність у поглядах політиків на реалізацію положень Конституції України, що стосуються автономії — невід'ємної складової частини України як унітарної держави. Ці та інші проблеми стали предметом нашої розмови з Головою Верховної Ради Автономної Республіки Крим Анатолієм ГРИЦЕНКОМ.*

З досьє «Голосу України»

Анатолію ГРИЦЕНКУ 39 років. Закінчив економічний факультет Кримського сільськогосподарського інституту. Народився в Керчі, як записано в паспорті, а виріс у селі Чистопілля Ленінського району. Працював слюсарем, служив в армії. В 1980—1987 роках — секретар первинної комсомольської організації, делегат XXV з'їзду комсомолу України. Нагороджений медаллю «За трудову відзнаку». Голова Чистопольської сільської ради, депутат Верховної Ради Криму, голова постійної Комісії з питань місцевого самоврядування. Ставши Головою Верховної Ради Криму, Анатолій Гриценко каже: «Бути депутатом — це одне, якщо сприймаєш тільки те, що представляєш: округ, комісію чи політичну силу, очолювати парламент — зовсім інше, коли ти відповідаєш за все».

Блок «Республіка Крим», очолюваний Анатолієм Гриценком, налічує 43 депутати. Для прийняття рішення парламенту необхідно 49 голосів. Після обрання Анатолія Гриценка Головою Верховної Ради Криму парламентарії ухвалили положення про те, що для зміни керівництва парламенту необхідно 2/3 голосів. Протягом дев'яти місяців головування Анатолій Гриценко і депутати, які його підтримують, досягли стабілізації у діяльності парламенту.

— Анатолію Павловичу, як ви оцінюєте перспективу прийняття законів про вибори Верховної Ради Криму та про саму Верховну Раду Криму?

— Я залишаюся оптимістом. Хоча, якщо справа піде так само, як із затвердженням Конституції Автономної Республіки Крим, то український парламент може, не бажаючи того, зіграти на руку тим, хто намагається розіграти краплену кримську карту. Верховна Рада України затвердила Конституцію АРК, за винятком 22 статей. Ми розглянули зауваження і передали доопрацьований варіант до парламенту України. Тепер триває процес погодження статей Конституції, прийнятих Верховною Радою Криму, в комітетах і робочій комісії ВР України. Це обговорення триває вже чотири місяці. Комітет ВР України з питань правової політики і судово-правової реформи, очолюваний Володимиром Стретовичем, дійшов висновку, що треба заново розглядати Конституцію Автономної Республіки Крим у ВР Криму і вносити її на затвердження парламенту України. На його думку, окремі статті Конституції автономії не відповідають нормам Конституції України загалом. А чи відповідає їй сама постановка такого питання? Адже Конституцію АРК прийняла Верховна Рада АРК. А функція парламенту України — затвердити. Які ще можуть бути етапи погодження у комітеті парламенту України? Це лише прагнення применшити роль кримського парламенту. На мою думку, слід внести на розгляд Верховної Ради України оті 22 статті Конституції АРК. Якщо їх не буде прийнято, ми згодні їх ще доопрацювати. Але жодна комісія чи комітет не правомочні коригувати те, що прийняте Верховною Радою Криму. А ми втягнулися в такий нескінченний процес погоджень з комітетом. І хочу зазначити, що протягом усієї роботи парламенту України і парламенту Криму з прийняттям чергового документа спостерігається урізування повноважень автономії. Це добре простежується хоча б на прикладі позбавлення Верховної Ради Криму права законодавчої ініціативи у Верховній Раді України.

— У схваленій парламентом Криму Конституції застосовувалося таке поняття, як громадяни Автономної Республіки Крим. Але це не передбачене Конституцією України і в разі прийняття громадянства Криму могло спричинити непередбачувані наслідки. Депутати Верховної Ради Криму це чудово розуміють, та всупереч нормам Конституції України прийняли таке формулювання. Навіщо?

— Тепер ми записали — громадяни України, що проживають у Криму. У нас уже немає поняття громадянство Криму, ми виключили положення про подвійне громадянство. Але ж це абсурдно, що в Криму не має бути народу Криму... Адже словосполучення «народ Калмикії» не сприймається як прояв антиросійських настроїв?

Ми протягом кількох місяців дискутували проблему назви: Республіка Крим чи Автономна Республіка Крим, з великої чи малої літери слово «автономна». Все це наші опоненти вважали ознаками прояву сепаратизму.

Нині дебати точаться навколо питання про мову. У прийнятій парламентом Криму Конституції записано, що офіційною і мовою діловодства є російська мова. Державні мови — російська, українська та кримськотатарська. Можливо, ці норми слід поставити у зворотній послідовності. Тоді в парламенті України це не викликало б такого опору. Хоча, як на мене, важко пояснити, чим відрізняється офіційна мова від державної. Адже, роблячи такий запис, ми передусім виходили з реальної національної ситуації в Криму. Розмовляють переважно російською. Хочемо ми того чи ні, але протягом найближчих років ситуація не зміниться. А робити з цього політику і проблему, либонь, було б неправильно.

— Та от питання про кримський час. Адже на ньому у вас також намагаються зробити політику?

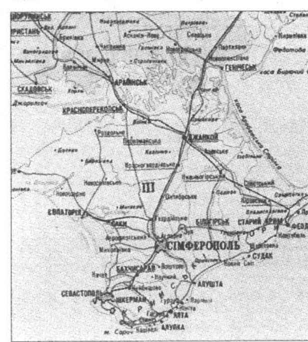
— Це не політичне, а суто економічне питання, життєве, що перетворилося на політичне. Адже ми не оперуємо поняттям «московський час», а говоримо про третій часовий пояс. І більшість кримчан нас підтримують із суто побутових міркувань. У нас о п'ятій годині вечора вже темно. До того ж перехід на третій часовий пояс сприяє економії електроенергії, дає змогу збалансувати навантаження.

Колись Василь Кисельов висловив вельми слушну думку: в одній державі не може бути двох часових поясів, і Крим — не виняток. Та якщо розглядати цю проблему з точки зору політики, то держава з двома часовими поясами —це велика держава. І третій часовий пояс можна було б зберегти для авторитету України.

— Вважатимемо, що цей аргумент — просто жарт.

— Гадаю, що Президента України неправильно інформують про те, що у Криму відзначено прояви сепаратизму. І щодо питання про час. І про той проект закону про Верховну Раду Криму, що його запропонував Президент України на розгляд Верховної Ради України. У мене створюється враження, що в апараті глави держави, в його адміністрації працюють окремі співробітники, котрі не бажають, щоб Леонід Кучма мав підтримку в Автономній Республіці Крим. Президентський законопроект не витримує критики ані з точки зору реальної політичної ситуації на півострові, ані з точки зору юридичного подання цього документа. Парламент Криму, відповідно до президентського проекту, позбавляється можливості формувати й контролювати діяльність уряду. І щодо цього в нас менше повноважень, ніж у будь-якого представницького органу. Та сама сільська рада формує власну виконавчу владу у вигляді виконкому. Контролює його діяльність, дає доручення, заслуховує його і приймає рішення. А ми позбавлені хоч якогось впливу на уряд. Президент пропонує, щоб Верховна Рада Криму погоджувала з Президентом України призначення прем'єр-міністра. З цим можна було б погодитися. Та що означає увільнювати прем'єр-міністра з посади за погодженням з Президентом? Що первинне: увільнення чи погодження? Письмово чи усно? Це ніде не визначено. І промовистий приклад того — ситуація з увільненням з посади прем'єр-міністра Аркадія Демиденка.

І ще. Якщо парламент Криму не впливає на уряд Криму і має діяти через Президента України, то навіщо тоді представник Президента України в Криму?

Усі ці питання, безперечно, потребують розв'язання. Та Президент України, либонь, не враховує особливості автономії і пропонує у проекті закону про Верховну Раду Криму, щоб депутати не працювали у парламенті на професійних засадах. Багато хто хоче, щоб парламент Криму був таким собі політичним клубом. А ще, щоб він не впливав на вирішення питань власності й землі, точніше — не заважав їх подiлові. Якби у Криму не було Південного берега і Чорного моря, не спалахували б такі пристрасті довкола влади. Якщо говорити про заощадження коштів на утримання парламенту, маючи на увазі вигоду, що депутати не працюватимуть на професійних засадах, то необоротними можуть стати політичні втрати. Все, про що дискутують парламентарії у стінах залу засідань, буде перенесено на майдан перед Верховною Радою. Ажіотаж довкола політичних та економічних проблем буде незіставний з конструктивною загалом діяльністю кримських депутатів під час пленарних засідань. Вони, так само, як і народні депутати України, хибують на багатослів'я. Та, як відомо, в суперечці народжується істина.

Нині на майдані перед Верховною Радою спокійно, бо все, про що раніше сперечалися і що обговорювали на вулиці, стало предметом доскіпливої уваги в залі Верховної Ради Криму. Відмінність між вулицею і парламентом полягає в тому, що в останньому проблеми все-таки здобувають своє розв'язання, а не нагромаджують негативну енергію, здатну зруйнувати паростки демократії. Політичної стабілізації у Криму досягнуто копіткою працею. А зрив її напередодні наступних виборів може цікавити лише тих, хто прагне розіграти територіальну карту Криму. Коли все спокійно, це зробити неможливо.

Інтерв'ю вели Віктор ХОМЕНКО та Світлана ПИСАРЕНКО.

«Чернь» і «авантюристи»

Репліка

Другого жовтня цього року на сьомій сесії кримського парламенту згідно з витягом з протоколу засідання, завіреним печаткою і підписом завідувачки сектора стенографування Л. Уточкіної, член президії ВР АРК Михайло Бахарєв сказав наступне (для достовірності цитую мовою оригіналу): «Потому что сейчас идет процесс насильственной украинизации Крыма, и дело вот в чем. Нет такого украинского языка... Это искусственно придуманный язык, язык черни, на котором разговаривала... Ведь нынешний литературный русский язык — это язык, который создавался, во многом был создан благодаря Малороссии. Понимаете? А то, что сегодня считают украинским языком, — это язык, искусственно придуманный Шевченко и другими авантюристами. Понимаете? Нет такого языка. Половина Украины говорит совершенно на другом языке, а Западная Украина тоже говорит не на этом языке».

А коли голова парламенту Анатолій Гриценко, до речі, за даними довідника «Хто є хто в Україні» (стор. 124), українець за національністю, попросив не ображати мови, що функціонують у Криму, М. Бахарєв додав: «Так запомните, нет такой нации «украинцы». Это тоже я вам скажу. Как и нет никакого будущего у обреченного Украинского государства». І пообіцяв: «Но какая необходимость учить искусственный язык? Я лучше суржик выучу...»

А далі сталося ще дивніше. Група кримських журналістів звернулася до прокурора Автономної Республіки Крим з проханням попередити представника «не черні» М. Бахарєва про неприпустимість публічних образ національної гідності співгромадян, їхньої мови, яка є в Україні єдиною державною, що зафіксовано в Конституції. Журналісти були переконані — саме такі заяви й розпалюють міжнаціональну ворожнечу, що заборонено законодавством.

Прокуратура чомусь розцінила звернення як заклик посадити М. Бахарєва до в'язниці і тому в листі № 13М-36/97 від 5 листопада 1997 року пояснила журналістам, що «виступи депутата, члена Президії Верховної Ради Криму Бахарєва М. О., на нашу думку, носять характер полеміки і не можуть служити підставою для розгляду питання про порушення кримінального переслідування». З'ясувалося, що М. Бахарєв пояснив у прокуратурі, що він полемізував, «не переслідуючи мети кого-небудь образити чи скривдити».

І все було б нічого, якби не викликали цікавості два запитання. Чи читав М. Бахарєв Конституцію України? І головне — як ставиться до таких заяв, наприклад, Президент України, глава держави, у керівництві якого перебувають органи прокуратури? Адже Леонід Данилович розмовляє українською мовою. Розмовляють нею і всі інші наші державні посадовці. Невже вони не розуміють, що прокуратура зобов'язана не тільки когось переслідувати кримінально, а ще й попереджати про неприпустимість порушення законодавства? Це теж нормальна практика прокурорської роботи згідно з нашим же законодавством. Згодьтеся, запитання не риторичні в країні, де мовна проблема стоїть гостро і обіцяє стати ще гострішою напередодні парламентських виборів.

Надзвичайно актуальними залишаються слова сучасного російського виконавця Трохима з альбому «Аристократія помийні»:

«Я не ищу наследственные связи,
Но я хочу спросить в кругу друзей:
«Я понимаю, что из грязи — в князи,
Но где взять столько грязи на князей?!!»

Володимир СКАЧКО.

Київ — Сімферополь — Київ.

У Хмельницькому виторг як виторг!

Днями у Хмельницькому відбувся республіканський семінар керівників облспоживспілок України на базі комерційного виробничого об'єднання «Кооператор». На семінарі зазначалося, що Хмельницький має найбільший ринковий збір, річна сума становить 4 мільйони 800 тисяч гривень. Це рекордний показник, якого немає ні в Києві, ні в Харкові, ні в Дніпропетровську, ні в Одесі. За відмінну організацію ринкової торгівлі директору об'єднання Миколі Вороні днями присуджено звання «Заслужений працівник послуг України».

Михайло ВАСИЛАШКО.

Устав без грошей не устав

ЗАРУБІЖНІ інвестори якщо і приходять в Україну, то зі своїм уставом. Хто вже тільки не цікавився тим Оріхівським цукровим заводом, що в Лубенському районі на Полтавщині! Німці, американці, швейцарці, знову американці. І всі готові вкласти 32-36 млн. доларів у реструктуризацію підприємства та в розвиток сільськогосподарського виробництва.

Одначе всі вимагають від держави списати борги. Три роки регіональне відділення Фонду держмайна на чолі з його начальником Миколою Овчаренком намагається привернути погляд іноземних інвесторів до Оріхівки, де розташовано найзанедбаніший в області цукровий завод, проте марно. Документи на списання боргів давно підготовлено й передано у Мінсільгосппрод. Але чи відшукає Кабмін коли-небудь кошти і чи скажуть інвестори «о'кей» — хтозна. Тим часом на вітчизняних підприємців сподіватися не випадає: їхні банківські рахунки не обтяжені грошима. Отож, їм не до торгів. Та й ми звикли купувати майно за його балансовою вартістю, а це — дах, стіни і допотопне обладнання. Суши потім голову, що з цим робити далі. Закордонні бізнесмени спочатку аналізують, через який час вкладені сьогодні гроші повернуться з відсотками, підраховують — і не поспішають вкладати. На Полтавщині, скажімо, залишилося із півсотні підприємств, акції яких або ще не пропоновано на продаж на аукціонах за приватизаційні майнові та компенсаційні сертифікати, або ж до кінця ще не розпродано, однак економіка регіону від того не переживає бурхливого піднесення. Біда: не надходять грошові інвестиції, а папірців, чи то пак цінних паперів, скільки не вкладай у підприємство, обсяги виробництва від того не збільшуються. З 1430 роздержавлених заводів, фабрик та інших об'єктів лише один Полтавський завод медичного скла одержав солідну фінансову допомогу з боку західних бізнесменів, і справи на підприємстві пішли вгору. Певному відсоткові працівників Кременчуцького автозаводу забезпечила роботу італійська автомобілебудівна фірма «Івеко», яка на базі нашого велета й нашої дешевої робочої сили складає зі своїх деталей напіввантажівки. Водночас конкурси-пошуки стратегічного зарубіжного інвестора для передання йому контрольного пакета акцій Полтавського заводу газорозрядних ламп, що їх оголошував свого часу Фонд держмайна України, не увінчалися успіхом.

Отож, приватизація ніби й відбувається (85,2 відсотка населення області забрали з відділень Ощадбанку приватизаційні майнові сертифікати, близько 82 відсотків уже використали їх), але підприємства стоять і їхні борги зростають. Отже, питання, чи врятує ситуацію перехід до грошового етапу приватизації, залишається відкритим.

Ганна ВОЛКОВА.

Пропозиції «ріденькі», запити теж...

Аукціони

НА ЛИСТОПАДОВОМУ аукціоні на продаж запропоновано акції 9 підприємств, серед яких каховська фірма «Фрегат», птахофабрика «Ольгівська», Херсонське пусконалагоджувальне управління, Чаплинське ремонтно-транспортне підприємство та інші.

За словами начальника відділу у питаннях роботи з підприємствами Херсонського регіонального центру сертифікатних аукціонів Катерини Козлової, нинішній аукціон дуже «ріденький», бо підприємства великої популярності в населення не мають. Причина одна — виробництво на цих об'єктах до такої міри неефективне, що акції не приваблюють. Це видно, зокрема, на прикладі Високопільського і Цюрупинського райагрохімів. Директивами згори місцеві управлінські структури примушували їх будь-що забезпечувати сільські господарства необхідними ресурсами. Але витрати мали повернутися з села певними коштами, продукцією. На жаль, одержаний валовий збір зерна не виправдав сподівань через вкрай низьку якість урожаю. Отож, де немає роботи, там немає охоти.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Чи доберемося до кінця тунелю

Аналіз стану малого підприємництва свідчить про те, що суттєвих зрушень в Україні не відбулося, а останнім часом ситуація погіршилася. Частка продукції малих підприємств у валовому внутрішньому продукті України становить лише 5 відсотків. За умов дестабілізації економіки саме об'єкти малого бізнесу, які не вимагають великих стартових інвестицій, спроможні за певної підтримки швидко розв'язувати проблеми демонополізації, стимулювати розвиток економічної конкуренції. Чи мають українські підприємці підтримку з боку держави? Це одне з основних питань, що розглядалися на міжнародному семінарі Української академії зовнішньої торгівлі спільно з Постійним міжнародним секретаріатом ЧЕС, Фондом Конрада Аденауера, Балканським центром співробітництва малих та середніх підприємств.

— Аналіз свідчить, що основними причинами гальмування розвитку малого підприємництва є, по-перше, відсутність дійового механізму реалізації державної політики, — доповідала присутнім голова міської ради профспілок «Єднання» Наталія Кожевіна.— Далі йде неймовірно тяжкий тягар оподаткування. Найгірший стан справ у Києві, Кіровоградській, Одеській та Вінницькій областях. Процес підготовки та реєстрації потребує значної кількості документів та часу на їх оформлення.

Постійні зміни у розмірі неоподатковуваного мінімуму доходів громадян призводять до нестабільності цих зборів. Досить часто органи реєстрації самостійно ускладнюють процес реєстрації. Крім того, багато малих підприємств не розпочали свою діяльність через відсутність достатньої суми стартового капіталу, власних виробничих площ, устаткування. Чи не злякав такий стан справ іноземних підприємців, яким на семінарі було надано можливість встановити ділові контакти?

— Україна має великий потенціал розвитку, — сверджував на прес-конференції перший заступник генерального секретаря Міжнародного секретаріату ЧЕС Нувер Нуреш. — Українці не повинні втрачати терпіння. Для нас ця країна — другий партнер після Російської Федерації.

На допомогу малим підприємствам з економікою перехідного періоду була організована тимчасова група експертів, в яку входитимуть представники 11 країн ЧЕС. Комісія буде вивчати та аналізувати чинники, що гальмують розвиток малого бізнесу і, навпаки, допомагають розширенню зовнішньої торгівлі підприємств. Інформація про результати передаватиметься Міністерству закордонних справ України.

Оксана ЧЕХОВСЬКА.

ВСЕ — НА ВИБОРИ?

Припущення у трьох діях

ВИЩИЙ Арбітражний суд України розглядає позов корпорації «Республіка» до Кабінету міністрів про повернення корпорації імпортованих АТ «Укргазпром» у 1994 році понад двох мільярдів кубометрів газу вартістю більш як 210 млн. доларів, що був оплачений за рахунок бюджетних коштів. Уряд, схоже, не проти того, щоб програти процес на користь «Республіки». Але це загрожує спричинити остаточну монополізацію газового ринку держави під урядовими гаслами «створення ринку газу» і легалізувати зрощення виконавчої влади з приватним капіталом задля акумуляції бюджетних коштів на передвиборчу кампанію проурядових партій.

У керівника корпорації «Республіка», а нині народного депутата, голови компанії «Інтергаз», першого заступника голови Держкомнафтогазпрому Ігоря Бакая є всі підстави сподіватися на відсудження газу на свою користь. Владним структурам вкрай потрібні гроші на виборчу кампанію, і уряд своїм дорученням N 22579147 від 12 листопада 1997 року зобов'язав Мінфін і Мін'юст зробити все можливе для повернення І. Бакаю державного газу на 212 млн. доларів.

Останніми місяцями Ігор Бакай отримав карт-бланш на контроль газового ринку і надзвичайні повноваження стосовно імпорту російського та туркменистанського палива до України. І все це попри зростання боргу приватної структури АТЗТ «Інтергаз» першого заступника голови Держкомнафтогазпрому І. Бакая перед РАТ «Газпром» до 300 млн. доларів. Більше того, Президент Кучма призначає приватного підприємця Ігоря Бакая на перші ролі в Держкомнафтогазпромі, хоча це є прямим порушенням і несумісністю комерційної діяльності з державною службою, і писаної конституційної норми несумісності посад у законодавчих та виконавчих органах влади.

У чому ж таємниця такої прихильності влади до «Інтергазу»?

Дія перша — драма

Відповідь на це питання дає недавня історія. У березні 1994 року, тобто в переддень останніх президентських та парламентських виборів, Леонід Кравчук рекомендує урядові підтримати ініціативу голови корпорації «Республіка» Ігоря Бакая щодо відшкодування корпорацією боргів України перед Туркменистаном за газ, спожитий у 1993 році, і надання корпорації права імпорту туркменистанського газу протягом 1994 року. Рекомендацію негайно підтримує Кабінет міністрів.

«Республіка» отримує надзвичайні повноваження у виборі товарних ресурсів для покриття заборгованості, пільгові кредити банків України, для неї скасовуються усі податки, митні, тарифні та акцизні збори. Держава втрачала декілька десятків мільйонів доларів. Але «Республіка» виявилася неспроможною не лише допомогти державі розплатитися за минулорічні газові борги, а й сплатити кошти за отриманий у 1994 році газ. Результатом комерційної некомпетентності стає подальше зростання українського зовнішнього боргу, наступне подолання його вже коштами державного бюджету і... програш Леонідом Кравчуком президентських виборів улітку 1994 року!

Після перемоги Леоніда Кучми Ігор Бакай надовго впав у немилість влади. Тавро прибічника Кравчука — не окраса. Проте скандал довкола корпорації якось вгамувався. Все обійшлося вилученням у корпорації туркменистанського газу, який зберігався у сховищах Укргазпрому за угодою про заставу і за який з Туркменистаном розрахувалася держава.

Дія друга — фарс

Перші ознаки лагідності виконавчої влади до «Республіки» з'явилися на початку 1996 року. Ця лагідність втілилася у розчищенні поля на газовому ринку для діяльності спадкоємця «Республіки» — АТЗТ «Інтергаз», очолюваного тим же І. Бакаєм. Для досягнення максимального ефекту шефа «Інтергазу» на порушення Конституції призначають на посаду першого заступника Держкомнафтогазпрому. Це дає йому можливість впливати на ринок газу в інтересах своєї приватної структури і створює умови для матеріального забезпечення виборів до Верховної Ради потрібних виконавчій владі людей.

Тепер уже «Інтергаз» отримує небачені пільги, надзвичайні повноваження, підприємства з високоліквідною продукцією по всій Україні та підтримку на всіх рівнях виконавчої влади. Бюджетні кошти через облгази та міськгази перераховують «Інтергазу». Ці кошти не йдуть на погашення заборгованості Росії за природний газ. А заборгованість неухильно зростає, і нині вже сягає більш як 300 млн. доларів. Отож куди йдуть гроші — майже всім зрозуміло. І саме це питання сьогодні, певно, слід порушувати народним депутатам у Верховній Раді.

Третя дія — ті самі граблі

Справу про повернення Бакаю 2,6 мільярда кубометрів оплаченого державою газу можна вважати програною Кабміном без бою. А це, у свою чергу, може бути ще одним підтвердженням ставки на накопичення коштів на виборчу кампанію.

Та чи можливе це у такий спосіб? З огляду на зростання боргів «Інтергазу», загрозу заморозити Україну цієї зими та викликати нові бензинові бунти, припущення є щонайменше сумнівним. Бо не вдається елементарно утримати стабільність на ринку енергоносіїв, а не те що коштів накопичити.

Перші політики України, схоже, продовжують змагання за владу за номенклатурною схемою.

Дмитро БЕРЕЗНЯК.

Київ.

І все-таки воно розвивається!

НАДЗВИЧАЙНИЙ і Повноважний Посол Австрійської Республіки в Україні пан Клаус Фаб'ян працює у Києві з травня. За цей час уже встиг добре ознайомитися з містом і його мальовничими околицями, побувати в Одесі. Хотілося б ще більше побачити, але, незважаючи на літо, австрійсько-українські відносини і в політичній, і в економічній галузях так активізувалися, що часу на поїздки в регіони не було. Проте цією обставиною пан Посол не переймається. Навпаки, він радий, що час його витрачено саме на зміцнення партнерських зв'язків обох країн.

Саме про це йшлося під час зустрічі кореспондента «Голосу України» з паном Клаусом ФАБ'ЯНОМ.

Із досьє «Голосу України». *Надзвичайний і Повноважний Посол Австрії в Україні пан Клаус Фаб'ян народився 1944 року. Вивчав юридичні науки у Віденському університеті, навчався в дипломатичній академії, працював у Міністерстві закордонних справ Австрії, посольствах Альпійської Республіки у Токіо, Тріполі, Лісабоні. Останні п'ять років працював у Міністерстві закордонних справ Австрії, де займався питаннями прав людини, гуманітарного та міжнародного права, національних меншин.*

Одружений. Має доньку.

— Пане Посол, кожна людина, приступаючи до якоїсь нової діяльності, має для себе програму дій. Яка вона у вас щодо України?

— Україна для Австрії є надзвичайно важливою державою і партнером, а відносини розвиваються по багатьох напрямах. Це — політика, економіка, культура, наука, безпека. Обидві країни мають чимало спільних точок дотику і можливостей, щоб реалізувати спільні програми. У наших відносинах з Україною ми хочемо підкреслити їх європейську масштабність. Якщо сказати конкретніше, то ми вважаємо Україну частиною Європи, з якою хочемо мати партнерство.

— Однак ваш парламент ратифікував угоду про співробітництво України з Європейським союзом слідом за багатьма іншими країнами з широкими дискусіями, у яких представники різних партій висловлювали свої претензії, зокрема щодо недосконалого правового поля в галузі інвестицій, застосування атомної енергії, криміногенної ситуації. І хоч угода була ратифікована, ці проблеми, на жаль, залишилися. То як у такому разі ви маєте намір продовжувати співробітництво?

— Я не можу з вами погодитися, що Австрія в якийсь спосіб затягувала ратифікацію угоди. Просто це — тривалий процес: треба вивчити і ситуацію в країні, і низку документів. Усе це вимагає часу.

Щодо проблем, які все ж залишилися, то ми оптимісти. Бачимо великі шанси і для співробітництва України з ЄС, і з Австрією.

Хоч в Україні й справді не все гаразд з інвестиційним полем, однак протягом останніх кількох місяців Австрія підписала з Україною надзвичайно важливі угоди — про сприяння та взаємний захист інвестицій та уникнення подвійного оподаткування. Крім того, у жовтні в Києві відкрито інвестиційне представництво банку «Кредитанштальт». Тож наша економічна політика щодо України будується на основі того, що це — надзвичайно цікавий економічний партнер.

Щодо застосування ядерної енергії, то Австрія справді ставиться однозначно негативно. На всенародному референдумі 1978 року населення Австрії відмовилося від її використання. З того часу політика уряду теж однозначна і жодних розходжень у думках між партіями не виникає.

Але ми розуміємо, яких збитків завдала Україні аварія на Чорнобильській АЕС. Тому робимо свій посильний внесок не тільки для того, щоб допомогти постраждалим у катастрофі, а й щоб не допустити їх повторення, виключити джерела таких аварій. Австрія зробила навіть трохи більший внесок у спорудження об'єкта «Укриття», ніж це було передбачено Європейським банком реконструкції і розвитку.

— Відомо, що Австрія, перш ніж зробити якийсь рішучий крок у зовнішній чи внутрішній політиці, довго обговорює це на різноманітних рівнях: проводить опитування громадської думки, дискусії в партіях. Скажімо,коли постсоціалістичні й пострадянські країни прагнуть вступити до ЄС хоч сьогодні, то Австрія до цього дійшла шляхом тривалих дискусій...

— Це так. І це правильно. Два роки тому ми вступили до ЄС тільки після того, як на всенародному референдумі 52 відсотки громадян висловилися за вступ до ЄС. Це — найвищий відсоток, який будь-коли досягався на наших референдумах.

Така ж одностайність австрійців і щодо вступу нашої країни в «Шенгенський клуб» та запровадження єдиної європейської валюти євро. І це зрозуміло: ми за те, щоб люди вільно пересувалися по Європі.

— Але тепер маєте іншу дискусію — щодо вступу в НАТО. Наскільки вона важлива для Австрії?

— Це, здається, чи не найсерйозніша з дискусій, які точаться в нашому суспільстві. Слід відзначити, що 1955 року на основі власного рішення Австрія має постійний нейтралітет, який гарантує їй безпеку у відносинах з європейською і світовою спільнотою. Звичайно, політична ситуація у Європі радикально змінилася у 1989 — 1990 — 1991 роках. Тому Австрія нині перед вибором: якою має бути її позиція щодо нового розвитку європейських держав.

Так, європейські держави дедалі більше зближуються, але для такого співіснування потрібні нові правила гри, на якому воно будуватиметься. Вступ Австрії до НАТО буде одним з елементів цього будівництва. Проте питання про формування єдиної громадської думки щодо цього у Австрії ще не знайдено. Частина населення виступає за вступ, а частина — проти.

— Хто виступає «проти» і з якими аргументами?

— Наприклад, надзвичайно обережно до цього питання ставиться найбільша у нашій країні соціал-демократична партія, членом якої є федеральний канцлер. Один з її аргументів — те, що ми, як постійно нейтральна держава, завжди мали безпечну позицію, своє місце серед інших держав, яке й гарантувало безпеку.

Друга за величиною і впливом партія — народна партія Австрії, членом якої є наш віце-канцлер, виступає за вступ до НАТО. Її аргумент такий: шляхом вступу в альянс Австрія подає приклад для побудови нової конструкції європейської системи безпеки, у якій вона буде захищена краще, ніж коли б вона залишалася поза цією структурою.

В інших партіях, а також і у членів уряду думки різні — і «за», і «проти».

— А що засвідчують опитування громадської думки?

— Люди налаштовані надзвичайно обережно. І треба сказати, що немає більшості, яка висловилася б за вступ до НАТО.

— Тобто більшість населення виступає проти вступу країни у цей блок?

— Так.

— А ваш прогноз?

— Я не можу давати прогнозів. Тут ідеться лише про тему, громадська думка щодо якої лише починає формуватися, хоч вона й займає одне з найважливіших місць у житті суспільства.

— Знаєте, щодо Австрії склався стереотип багатої впливової країни, в якої майже немає проблем...

— Мабуть, не варто переоцінювати силу нашого впливу. Бо ми — невелика країна з населенням 7,5 мільйона чоловік. І, звичайно, як і кожне суспільство, маємо проблеми. Скажімо, із безробіттям, яке хоч менше, аніж в інших країнах, але є. Крім того, у нас нині точаться дискусії щодо реформування пенсійної системи. Вона у нас досі була надзвичайно прогресивною, розвинутою. Але нині намічаються тенденції до зменшення її фінансування. Якщо цю систему не почати реформувати вже сьогодні, то за 10—20 років станеться її обвал. Тобто треба створювати нову систему, але кожен розуміє, що одержувати буде менше. А кому це сподобається! Проте, здається, зменшення пенсійних виплат уникнути не вдасться. Тому в суспільстві щодо цього точаться гарячі суперечки.

— Мабуть, куди гарячіші, ніж вступ чи невступ до НАТО...

— Це так.

— Наступного року Австрія головуватиме у Європейському союзі. Це висока відповідальність для країни чи ще й можливість розв'язати якісь свої внутрішні проблеми?

— Це надзвичайно напружена і відповідальна робота, яка вимагає інтенсивної підготовки з тим, щоб знаходити правильні рішення для розв'язання тих чи тих проблем країн європейської спільноти, у тому числі й у питаннях розширення НАТО на схід. Судячи з усього, Австрія висловиться за розширення альянсу на схід, хоч це процес і складний і не може бути вирішений одним махом...

— От бачите, а сказали, що ви не будете робити прогнози...

— Це не прогноз, я лише підкреслив позицію Австрії щодо розширення НАТО на схід...

— У Відні розташовано центри багатьох міжнародних організацій. Що це дає Австрії як країні-господарю?

— Наше співробітництво з цими організаціями розпочалося давно. Ми розуміємо, що відносини між державами слід будувати не лише двосторонні, а й на міжнаціональному рівні. Крім того, прийнявши у себе ці організації, ми підкреслюємо, що прагнемо сприяти інтеграції усіх країн.

— Пане Посол, за час вашої діяльності в Україні що вас найбільше вразило?

— Те, що, незважаючи на всі проблеми і труднощі, наше співробітництво все-таки інтенсивно розвивається!

Інтерв'ю взяла

Валентина ПИСАНСЬКА.

Хроніка. Факти. Події

● *Душанбе*

Викрадено французів

Правоохоронні органи Таджикистану ведуть інтенсивний пошук злочинців, які викрали в ніч на 19 листопада співробітника представництва «Тасіс» 28-річного Франк-Жаньє Дубрі та його дружину Карін Манн, співробітницю представництва в Таджикистані управління Верховного комісара ООН у справах біженців.

Тим часом голова комісії з національного примирення, лідер Об'єднаної таджицької опозиції Саїд Абдулло Нурі рішуче засудив будь-які прояви насильницьких дій проти мирних громадян, в тому числі й факти тероризму і взяття в заручники.

● *Сеул*

Хто винен? Міністр

Глава південнокорейської адміністрації Кім Ен Сам прийняв відставку заступника прем'єра, міністра фінансів і економіки Кан Ген Сіка, разом з яким пішов зі своєї посади головний президентський радник з економіки Кім Ін Хо. Головна причина їхньої відставки — неспроможність уряду упоратися із зростаючою валютно-фінансовою кризою в країні, внаслідок якої склалася надзвичайно напружена ситуація із забезпеченням необхідних в економіці платежів у іноземній валюті.

● *Алжир*

Загинули тисячі

Полум'я громадянської війни в Алжирі з 1992 року забрало життя як мінімум 80 тисяч осіб. Таку цифру містить розповсюджена у Бонні спеціальна доповідь інтернаціональної правозахисної організації «Міжнародна амністія».

У документі організація закликає ООН створити комісію, яка займатиметься розслідуванням останніх кривавих злочинів у цій державі. «Озброєні опозиційні угруповання, що прикриваються гаслами ісламу, а також сили правопорядку і підрозділи міліції несуть відповідальність за те, що дедалі більше невинних мирних мешканців безслідно зникають, піддаються тортурам і гинуть через сваволю і страту», — зазначається у доповіді.

● *Джакарта*

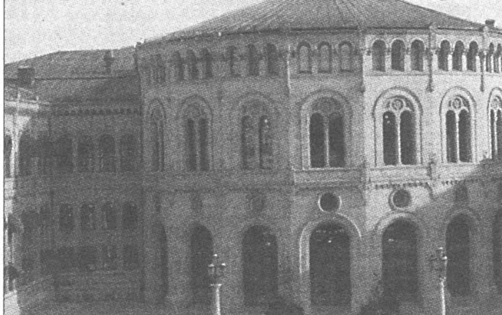
Сидітиме

Індонезійські власті допитали лідера Революційного фронту за незалежний Східний Тімор (ФРЕТІЛІН) Шанану Гужмау, який відбуває 20-річний термін ув'язнення. Його «підозрюють» у причетності до терористичної діяльності на території країни, хоча ватажок повстанців уже п'ять років, як перебуває за гратами.

Цікаво, що сьогодні в Преторії мають відбутися переговори президента Індонезії Сухарто з Нельсоном Манделою. Південноафриканський президент цього літа зустрічався у Джакарті з Шананою Гужмау і потім виступив з несподіваною ініціативою звільнення лідера ФРЕТІЛІН, що може послужити першим кроком до врегулювання східнотиморської проблеми, чим викликав шок у індонезійського керівництва.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Столиці світу

На знімку: будівля Стортінгу (парламенту) Норвегії в Осло.

Павло АНГЕЛУЦА, «Голос України» (з Брізбена)

ОЛІМПІАДА-2000 ТА ПРАВА АБОРИГЕНІВ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР Австралії Джон Гоуворд виступив із засудженням загроз бойкотувати літні Олімпійські ігри 2000 року в Сіднеї нібито через порушення прав австралійських аборигенів. А про імовірність такого розвитку подій його попередила раніше депутатська група із захисту прав людини парламенту Великобританії.

Як відомо, попри формально рівні права з іншими австралійцями й численні урядові програми та кампанії підтримки аборигенів, вони залишаються найзнедоленішою частиною австралійського суспільства: з високим рівнем безробіття, злочинності, алкоголізму, дитячої смертності та порівняно короткою тривалістю життя. З метою відновлення історичної справедливості та сприяння «історичному примиренню» з «білими колоністами» попередній лейбористський уряд ухвалив закон про права аборигенів на природну власність.

Після цього аборигени почали подавати позови до Верховного суду з вимогами повернути досить великі земельні ділянки, що належали їм до початку британської колонізації (кінець 18 століття). Це спричинило невдоволення фермерів, які володіють цією землею нині, і представників гірничої промисловості, а з ними й законодавчих інвесторів. Тому теперішній уряд консерваторів намагається переглянути закон і обмежити його дію.

Отож нині невдоволені вже аборигени. Їхні активісти розгорнули широку політичну кампанію тиску на австралійський уряд і удома, і за межами країни, погрожуючи зірвати Олімпійські ігри в разі незадоволення їхніх вимог.

80 років тому Центральна Рада проголосила Третій Універсал

Віха на шляху державотворення

ГРОМАДСЬКІСТЬ України нині відзначає 80-ту річницю Української революції. Як відомо, ця подія сталася навесні 1917 року, коли на політичній арені з'явилася українська Центральна Рада. Серед її історичних звершень — ухвалення 20 листопада 1917 року Третього Універсалу, яким було проголошено Українську Народну Республіку.

Як видно з подій сьогодення, цей акт ще не став предметом інтересів винятково фахівців-істориків. Отже, є нагода не тільки згадати, а й зробити виважені висновки з нашого минулого. Перебіг подій на вулицях та майданах під час святкування ще однієї річниці — подій 7 листопада 1917 року в Петрограді засвідчує, що ми, на жаль, ще як слід не розібралися з власною історичною спадщиною.

Підсумовуючи різні форми вияву суспільно-політичних настроїв наших співвітчизників, що були продемонстровані впродовж останніх тижнів, можна дійти таких висновків.

Перше. Одні й ті самі події Української революції, як і раніше, неоднозначно оцінюються різними політичними силами країни.

Друге. Вже вкотре доводиться констатувати надмірну політизацію історичної свідомості наших громадян, насамперед тих, які виявляють партійно-політичну заангажованість.

Третє. Нам необхідно прямувати до громадянського консенсусу, а отже вміти зважати на уроки власної історії. Про це та інше доцільно ще раз нагадати в дні, коли відзначаємо 80-ту річницю Третього Універсалу —документа, яким було зроблено вирішальний крок до незалежності України.

На тлі глобальної катастрофи

У суспільній свідомості неабияке місце посідає діяльність Центральної Ради, зокрема проголошення її Третім Універсалом Української Народної Республіки (УНР).

Виваженого ж погляду на відомі події, на жаль, бракує. Як можна охарактеризувати ситуацію тих часів?

На мій погляд, її слід розглядати як історичну закономірність, що склалася на тлі глобальних катастрофічних обставин. І справді, чи не катастрофічним було саме геополітичне тло — перша світова війна, — на якому розгорталася Українська революція. Чи не катастрофічними для України були самі наслідки багатовікового панування чужинців на українських землях — етнотериторіальне розчленування, психологія колоніальної залежності, брак досвідченої національної еліти? Зрештою, чи не катастрофічним за своїми наслідками для державотворення колишніх національних окраїн міг стати сам розпад імперії? Адже остання ніяк не могла змиритися з фактом саморуйнування «единой и неделимой».

Отже, етноісторичне та геополітичне тло для Української революції початку XX століття було вкрай несприятливе. Але парадокс історії саме в тому й полягає, що породжені цими обставинами проблеми стали детонаторами спочатку революційного бродіння в масах, а потім і революційних дій.

Альтернативи поступу

До особливостей Української революції слід віднести не лише несприятливі зовнішньополітичні та історичні умови, на тлі яких розгорталася драма революції. Не менш, якщо не більш важливими в цей період стали внутрішньополітичні та соціальні чинники. Саме вони визначали альтернативність поступу Української революції — явища, що увібрало в себе і національні, і соціальні проблеми разом. Проте, на жаль, на той час в Україні не знайшлося політичної сили, яка змогла б взяти на себе розв'язання цього двоєдиного завдання.

Перша альтернатива становила, як відомо, основу Центральної Ради — найвпливовішої української політичної організації 1917 року. Протилежну альтернативу уособлювали сили, що орієнтувалися на російський загальнополітичний процес. Соціальною базою перших було українське заможне селянство, інтелігенція, дрібні та середні підприємці. Під час виборів до українських Установчих Зборів понад дві третини українського населення віддали свої голоси за партії, згуртовані Центральною Радою.

Соціальною базою іншої альтернативи були робітничий клас та сільська біднота. За більшовиків та інші партії проголосувало трохи більше чверті населення. До того ж ця частина української людності зосереджувалася переважно в містах східної України і за культурними та мовними характеристиками була, як зазначав Микола Скрипник, «російською і напіврусифікованою».

Зрозуміло, що політичні об'єднання, які втілювали цю альтернативу, в своїх поглядах на майбутнє України орієнтувалися не так на Київ, як на Петроград, а потім на Москву. Не дивно, що й організаційне оформлення українських більшовиків відбулося не деінде, а в Росії.

Отже, якщо національні українські сили на чолі з Центральною Радою спиралися переважно на внутрішній потенціал народу, то їхні опоненти сподівалися на «класову солідарність» північного сусіда. Цікаво простежити, як змінювалася більшовицька тактика в національному питанні щодо національних окраїн взагалі і України зокрема після їхнього приходу до влади. Визнаючи право націй на самовизначення на словах, а не на ділі, а також право України на свою незалежність, про що не раз писав Ленін, вони, взявши владу в свої руки, мову пропаганди й обіцянок змінили на мову ультиматумів і погроз.

Саме прихід більшовиків до влади перервав порівняно мирний розвиток Української революції і змусив Центральну Раду як найавторитетнішу силу вдатися до рішучіших кроків. І першим таким кроком можна вважати проголошення Третього Універсалу, яким було покладено початок відмежуванню української справи від загальноросійської.

Отже, виходячи з цього контексту, можемо зробити висновок, що Центральна Рада діяла за демократичними принципами і в цьому її історична заслуга як легітимного органу розбудови української державності.

Уроки

Що ж можна почерпнути, звертаючись до часів 80-річної давнини? Урок перший. В Україні бракувало політичних сил, здатних втілювати ідеологію консенсусу. Натомість політичні табори, зайнявши діаметрально протилежні позиції, почали діяти на самознищення. Ціною такої боротьби стала втрата Україною шансу ще на початку століття стати незалежною демократичною державою.

Урок другий. Будь-яка політична сила, насамперед демократична, яка бере владу і бере на себе відповідальність перед народом, мусить діяти наступально, послідовно, ініціативно. Зрозуміло, що кроки мають збігатися з настроями та сподіваннями значних верств суспільства.

Урок третій. Якою б не була вага зовнішніх чинників та сил у державотворчому процесі, опору завжди слід шукати всередині країни.

Історичні місце і роль Третього Універсалу, яким було проголошено Українську Народну Республіку, полягає в тому, що з цього моменту ідея української державної незалежності стала тим прецедентом, без якого саме право української нації на таку самостійність наприкінці XX століття стало б набагато проблематичнішим. Ось чому, святкуючи цю дату, в існуванні УНР ми вбачаємо історичну легітимність українців на власну державність, яку нині розбудовуємо.

Василь КРЕМЕНЬ,
заступник глави адміністрації Президента України — керівник управління внутрішньої політики.

Оголошення

ІНФОРМАЦІЯ про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Обарівський плодоовочевий консервний завод»

1. ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

1.1. Фірмове найменування АТ: відкрите акціонерне товариство «Обарівський плодоовочевий консервний завод», код за ЗКПО 13988817.

1.2. Місцезнаходження: 265217, Україна, Рівненська обл., Рівненський р-н, с. Обарів.

1.3. Дата заснування: 28 грудня 1993 року на базі майна орендного підприємства «Обарівський плодоовочевий консервний завод», викупленого в процесі приватизації організацією орендарів.

1.4. Предмет діяльності: виробництво і реалізація продуктів харчування. Роздрібна та оптова торгівля продуктами харчування та промисловими товарами.

1.5. Дані про керівників:

Прізвище, ім'я по батькові	Посада	Кваліфікація	Освіта	Стаж роботи
Григорук Іван Омелянович	голова правління	інженер	вища	49 років
Чеберака Фаїна Олександрівна	головний бухгалтер	економіст	вища	28 років

1.6. Дані балансу

ПОКАЗНИК	СТАНОМ на 1.01.97 (тис. грн.)	та 1.10.97 (тис. грн.)
АКТИВ		
Основні засоби та інші позаоборотні активи	490	477,9
Запаси та витрати	27	18,4
Грошові кошти, розрахунки та інші активи	16	29,1
ПАСИВ		
Джерела власних та прирівняних до них коштів	520	516,9
у тому числі статутний фонд	2	2
Довгострокові пасиви	0	0
Розрахунки та інші короткострокові пасиви	13	8,5
ДОВІДКА ПРО ЗАБОРГОВАНІСТЬ		
Кредиторська заборгованість	13	8,5
Дебіторська заборгованість	10	2,0

1.7. Баланс та звіт про фінансові результати, перевірено аудиторською фірмою «Укрінвестаудит», ліцензія серії АБ № 000290 від 30.08.94 р.

Показники платоспроможності і фінансової стабільності за 1996 рік

№ Показники	на 01.01.96р.	на 01.01.97	Норматив
1. Загальний коефіцієнт покриття	2,48	3,3	> = 2
2. Проміжний коефіцієнт покриття	0,68	1,23	> 1
3. Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0	0,46	>0,5—0,8
4. Коефіцієнт співвідношення залучених і власних коштів	0,24	0,03	—
5. Коефіцієнт фінансової незалежності	0,8	0,98	0,5 —1,0

1.8. Середньоспискова чисельність працюючих у 1996 році — 38 чоловік.

1.9. Розмір статутного фонду АТ — 1 952,38 гривні (одна тисяча дев'ятсот п'ятдесят дві гривні тридцять вісім копійок).

2. ОПИС ДІЛОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

2.1. Підприємство є цілісним господарчим комплексом з виробництва плодоовочевих консервів.

За 1996 рік виготовлено товарної продукції на 75 тис. грн., реалізовано на 200 тис. грн.

3. ДАНІ ПРО ЕМІСІЮ АКЦІЙ

3.1. Рішення про випуск акцій прийняте загальними зборами учасників — протокол № 4 від 18 серпня 1997 року.

3.2. Мета випуску цінних паперів — формування статутного фонду в розмірі 1952 грн. 38 коп. (одна тисяча дев'ятсот п'ятдесят дві гривні 38 копійок).

3.3. Характеристика акцій, що випускаються

Серія та № № акцій	Категорія акцій	Номінальна вартість, грн.	Кількість штук	Загальна сума емісії, грн.
Серія КЗ-І № № 000001 — 195238	Прості іменні	0.01	195 238	1 952.38

Акції на пред'явника та привілейовані акції не випускаються.

3.4. Порядок виплати дивідендів.

Щорічно до 15 квітня наступного за звітним роком шляхом перерахування коштів на рахунок акціонера або в інший спосіб за рішенням вищого органу товариства.

3.5. Місце, строк і порядок передплати на акції.

Адреса передплати: Україна, Рівненська обл., Рівненський р-н, с. Обарів, ВАТ «Обарівський плодоовочевий консервний завод».

Відкрита передплата — 01.12.1997 — 15.12.1997 рр. Термін повної оплати — 15.12. 1997 р.

3.6. Запланований курс акцій — за номінальною вартістю.

3.7. Акціонери Товариства без обмежень можуть розпоряджатися акціями Товариства, в тому числі продавати чи іншим чином відчужувати їх на користь інших юридичних та фізичних осіб, якщо інше не встановлено чинним законодавством.

3.8. У разі перевищення рівня передплати зайва передплата відхиляється. У разі недосягнення рівня передплати статутний фонд приводиться у відповідність до рівня передплати.

3.9. Попередні випуски цінних паперів не проводились.

3.10. Виплата дивідендів і депонування проводиться за адресою: Україна, Рівненська обл., Рівненський р-н, с. Обарів, ВАТ «Обарівський плодоовочевий консервний завод».

4. ФАКТОРИ РИЗИКУ:

Нестабільність податкового законодавства та залежність від погодних умов.

Арбітражний суд Запорізької області (330001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушив справу № 5/2-722 від 1.10.1997 р. про визнання банкрутом ЗАТ торгове підприємство «Темп» (330081, Запоріжжя, вул. Панфьорова, 9; р/р 489443 в Облдирекції УСБ, МФО 313010).

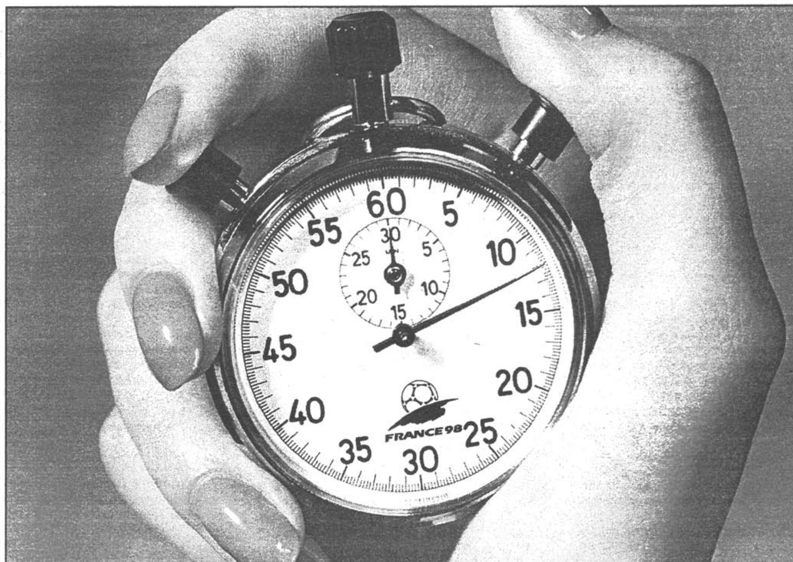
Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Черкаської області (257036, м. Черкаси, бульвар Т. Шевченка, 307) порушив справу № 1131/8 про визнання банкрутом Смілянського держлісгоспзагу (юридична адреса: Черкаська область, Смілянський район, с. Будки, р/р 000301401 в АК АПБ «Україна»).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Черкаської області (257036, м. Черкаси, бульвар Т. Шевченка, 307) порушив справу № 1069/5 про визнання банкрутом малого підприємства роздрібної торгівлі «Золота нива». Юридична адреса: Черкаська область, м. Сміла, вул. Леніна, 69, р/р 567601 у Смілянському відділенні ПІБ.

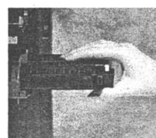
Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Каждую минуту в мире покупают один персональный копир. Каждый второй из них — Canon

Canon стал лидером рынка стран СНГ благодаря уникальной технологии сменных картриджей. Картридж содержит в себе все необходимое для превосходного качества работы. При замене пустого картриджа на полный, Вы таким образом выполняете и полное техническое обслуживание копира Canon. Копии всегда только самого высшего качества. Копия за копией, год за годом.

Минимальное техническое обслуживание обеспечивает низкую стоимость копий и большое удовольствие от работы!

Canon FC210
- скорость копирования — 4 копии в минуту
- ручная подача бумаги
- не требует времени для разогрева

Canon FC230
- скорость копирования — 4 копии в минуту
- лоток подачи бумаги на 50 листов
- выбор количества копий — 1–9 листов или непрерывное копирование
- не требует времени для разогрева

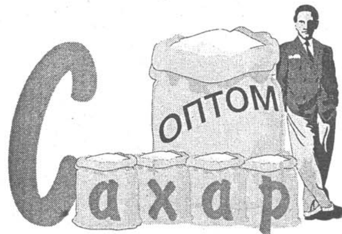
Canon PC770
- скорость копирования — 4 копии в минуту
- масштабирование от 70 до 141%
- кассета на 250 листов и лоток подачи бумаги на 50 листов
- выбор количества копий — 1–100 листов
- не требует времени для разогрева

Canon

Московское представительство:
113054, Москва, Космодамианская наб., 52/3.
Тел. 258-5600. Факс 258-5601.

АВТОРИЗОВАННЫЕ ДИЛЕРСКИЕ ЦЕНТРЫ: КИЕВ (044) BMS Trading, тел./факс: 564-9083/9039/9167; ETC, тел.: 224-7269/4991/4955, факс: 224-4955; ЭЛИКС-ЦЕНТР, тел./факс: 417-6603/6407/6128.
ОФИЦИАЛЬНЫЕ ПАРТНЕРЫ: КИЕВ (044) MTI-Direct, тел.: 290-6292; NOOZ Ukraine, тел.: 265-5478, 265-5584, факс: 265-5917; ОРБИТА, тел.: 296-5642.
АВТОРИЗОВАННЫЙО ПТОВЫЙ ЦЕНТР: КИЕВ (044) MTI, тел.: 478-0950, 477-3873.

ОРГАНИЗАЦИЯ ЗАКУПАЕТ

ДЛЯ ЭКСПОРТА — 430 USD/т,
ДЛЯ ВНУТРЕННЕГО РЫНКА — 692 грв./т;

А ТАКЖЕ:
- **ПОСТАВЛЯЕТ НЕФТЕПРОДУКТЫ;**
- **ПРЕДСТАВЛЯЕТ ИНТЕРЕСЫ САХАРОПРОИЗВОДИТЕЛЕЙ ЗА РУБЕЖОМ.**

Компания "Трансэнерго" совместно с американской компанией "Global Energy, Gas & Oil Co., Inc." при содействии УО "Укрнефтепродукт":

- рассматривают наиболее привлекательные предложения сахарных заводов по переработке свеклы урожая 1997 года на сахар-песок в обмен на мазут М100, дизельное топливо, бензин АИ-76 (Обменный коэффициент к тонне сахара: мазут М-100 4:1, дизель 1,7:1, бензин 1,6:1)
- обеспечивают свеклосеющие хозяйства дизтопливом и бензином в обмен на сахар.

Рабочая группа Украинский сахар приглашает Вас к цивилизованному сотрудничеству!

КОМПАНИЯ ТРАНСЭНЕРГО

Украина, 252010, Киев, ул. Январского Восстания, 11А,
ЗВОНИТЕ СЕГОДНЯ Бюро: 401, 405.
Тел. (044) 290-3751,290-3353 Факс (044) 290-7259

СП "admerca" предлагает:

***СИСТЕМЫ РАДИОСВЯЗИ С ПОДВИЖНЫМИ ОБЪЕКТАМИ СИСТЕМЫ ПОИСКОВОГО ВЫЗОВА (пейджинг) НА ОБОРУДОВАНИИ MOTOROLA (радиус действия до 100 км)**
Киев: (044) 269-4616; 261-1559.
Кривой Рог: (0564) 742-830.

*** РАДИОСТАНЦИИ СВ-27 Мгц** (в ассортименте)
*** РЕМОНТ И ОБСЛУЖИВАНИЕ ЛЮБЫХ ТИПОВ РАДИОСТАНЦИЙ** Киев: (044) 261-1854

ПРИГЛАШАЮТСЯ К СОТРУДНИЧЕСТВУ:
* дилеры и представители на местах

НАВЕДИТЕ ПРОЧНЫЕ МОСТЫ

Арбітражним судом Львівської області порушено справи про визнання банкрутами:

приватного підприємства «Маріюра», справа 2/418 від 27.05.97 р.; юридична адреса: 290071, м. Львів, 7-й Скнилівський провулок,13; банківські реквізити: р/р 1369320 в Скнилівській філії ЗУКБ м. Львова, МФО 325042 (м. Львів, вул. Виговського,34);

приватного підприємства «Сатурн», справа 2/386 від 14.06.97 р.; юридична адреса: 290016, м. Львів, вул. Одеська, 18/24; банківські реквізити: р/р 468651 в Залізничному відділенні № 6319 Спеціалізованого комерційного ощадного банку України (м. Львів, вул. Січових Стрільців,9);

ТзОВ «Зенос», справа 2/449 від 24.06.97 р.; юридична адреса: 290069, м. Львів, вул. Шевченка,320/4; банківські реквізити: р/р 000467603 у Промисловому відділенні ПІБ м. Львова, МФО 325666 (м. Львів, вул. Б. Хмельницького,157).

Відкрите акціонерне товариство «Аркcі»

повідомляє про перші загальні збори акціонерів та уповноважених представників акціонерів, які відбудуться 12 січня 1998 р. о 16 годині за адресою:

255510, Київська обл., м. Боярка, їдальня ВАТ «Аркcі». Реєстрація акціонерів — з 15 години.

Порядок денний

1. Підсумки аукціонного продажу акцій.
2. Підсумки роботи ВАТ за 1997 рік та завдання на 1998 рік.
3. Затвердження нової редакції статуту ВАТ, положень про дирекцію ВАТ, ревізійну комісію та спостережну раду.
4. Вибори органів управління ВАТ: дирекції, ревізійної комісії, спостережної ради, генерального директора та голови спостережної ради.
5. Про реструктуризацію виробництва.

Акціонерам мати при собі паспорт, а уповноваженим представникам юридичних осіб і акціонерів — оформлені належно доручення.

Довідки по тел.:
(04498) 40-432, 40-651, 40-383.

Правління ВАТ.

У номер

● *Полтава*

«Дитя» Клари знайшлося в Сотбі

Свого часу ми повідомляли про зухвале пограбування Полтавського художнього музею у березні цього року. Тоді серед білого дня із виставочних залів було викрадено роботи «Нічний бій турків із хрестоносцями в 1204 р.» Ежена Делакруа (Франція), датовану 1846 роком, та «Натюрморт» («Сніданок») Клари Петерс (Фландрія), написаний 1612 року. І ось приємна новина: картини знайдено. Як повідомив нашому кореспондентові начальник Головного управління МВС України в Полтавській області генерал-майор міліції Сергій Черних, раритети «випливли» на аукціоні в Сотбі. Затримано двох осіб, які назвалися власниками полотен.

До Англії виїхали українські криміналісти, щоб з'ясувати всі подробиці і, зокрема, дізнатися про те, як змогли крадені цінності безперешкодно подолати кілька кордонів. Сподіватимемося, що невдовзі шедеври західноєвропейського мистецтва повернуться до Полтави. До речі, ці полотна оцінювалися приблизно в мільйон доларів. За чутками, так їх оцінили і в Лондоні.

● *Луганськ*

Зерно у музейних засіках

Історико-етнографічний музей, що у районному центрі Станично-Луганському, поповнив свою колекцію злаків. Унікальний дар — зерно пшениці з десятого століття, віднайдене під час археологічних розкопок в Україні, презентував колишній голова колгоспу згаданого району Володимир Побочний, який нині директор відомого музею Хліба в Москві.

● *Житомир*

Космічне майбутнє космічної держави

Згідно з постановою Кабінету міністрів у Житомирі створюється військовий інститут радіоелектроніки, який готуватиме, зокрема, фахівців для космічної галузі. Вуз організовано на базі колишнього військового училища, що випускало фахівців з радіоелектроніки для військ протиповітряної оборони. Потім воно опинилося на грані закриття, деякий час мало скромний статус військового факультету Житомирського інженерно-технологічного інституту, що не відповідало потенційним можливостям навчального закладу з багатими традиціями.

— Майбутнє космонавтики на батьківщині С. Корольова — в надійних руках, — упевнений у своїх вихованцях начальник військового інституту генерал-майор Д. П'ясковський.

На ошатності тут не заощаджують

Спонсор лотереї «ГУ»

ПІСЛЯ року мовчання знову заговорили цехи Керченської швейної фабрики — акціонерне товариство «Ганна» не без труднощів, але неухильно входить у ринок.

Зупинка такого злагодженого виробництва стала справжньою травмою не лише для його трудівниць, а й посіяла безнадію у всій Керчі. Мовляв, якщо завжди передова фабрика Ганни Абакарової стала, то годі мріяти, що піднімуться й рядові підприємства.

Директор швейної справді авторитетна не лише в місті людина. Пригадую, скільки листів надійшло на адресу Кримського телебачення після розповіді про Ганну Олександрівну від людей, зачарованих її душевністю, професіоналізмом та талантом керівника. І раптом — повна зупинка.

Щоб вижити, на останні гроші їздили на всі виставки-конкурси кращих виробників, здатних випускати якісну, конкурентоспроможну продукцію. І ось пощастило. Швейники відібрали для показу понад 500 зразків своїх виробів. Багато з них викликали цікавість, та найпереконливішою була перемога моделей шкільної форми. Вдалося підписати вдалий контракт, і нині кримську форму продають не лише на півострові, а й в усій країні.

Знову наповнилися робочим гулом цехи, повернулися на свої місця трудівниці, почали регулярно виплачувати зарплату. Майстрині довели основне — можуть оперативно перебудовуватись, виконувати будь-яке замовлення.

Впевненість у ритмічній роботі підприємства зміцнило подовження на тривалий термін замовлення на пошиття шкільної форми. Розширюється й дитячий асортимент: брючки, костюмчики, сукенки для малечі якісні й дешевші за турецькі. З'явилося перше паризьке замовлення: їхня сировина — наше пошиття, продаж у Франції. Отже, вже й валюта. І хоча платять іноземці небагато, а за сировиною доводиться їздити аж у Львів, виконання цього замовлення обіцяє перспективи. Адже лише в такий спосіб нині можна заявити про себе, довести, що українські швачки вміють працювати краще за інших.

Чи не тому з'явилося замовлення від самого Президента. Під час зустрічі у Раді міністрів автономії Ганна Олександрівна не втрималась від прохання:

— Допоможіть отримати замовлення на пошиття форми для Національних гвардійців. Досвід у нас є, ошатно одягали місцевий «Беркут», позавідомчу охорону, моряків «Кримрибалкасоюзу».

— А чому б вам, якщо добре вмієте, не шити форму для всієї нашої армії! — відповів Леонід Кучма.

Нині керчани запропонували військовим практичну, якісну і зручну форму. Практикує «Ганна» й сезонні розпродажі зі скидкою. А на художній раді вже затверджено нову модель під назвою «Повсякденна». Від попередньої вона різниться насамперед ціною — 45 гривень. Однак на ошатності здешевлення не позначилося: модельєри лише спростили фасон, прибрали деякі ускладнюючі деталі — розрізи на піджаках, складки; запропонували для хлопчиків курточки, для дівчат замість сарафана — спідничку.

Триває розробка елегантної моделі для старшокласників. Це буде різнобарвний одяг без шкільної емблеми, максимально наближений до ділового стилю. Замовлення вже йдуть з усіх куточків України.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Проекти

МІСТ У XXI СТОЛІТТЯ

КРЕМЕНЧУК — один з найбільших промислових центрів України, розділений навпіл широкою стрічкою Дніпра. Єдиний міст, власне кажучи, відслужив свій вік. Про спорудження нового розмови ведуться кілька десятиліть.

І ось, здається, крига скресла. Міськвиконком, за ініціативи його голови Івана Пономаренка, розглянув питання про створення акціонерного товариства, яке б узяло на себе організаційну та фінансову відповідальність за будівництво мосту через Дніпро. Проект планується здійснити в рамках спеціальної економічної зони «Кременчук». Звідси і наміри кременчужан мати прибуток від експлуатації майбутньої транспортної артерії небезпідставні. Тільки в такий спосіб можна об'єднати довкола проекту підприємства різних форм власності. Попередню згоду на участь у ньому дали міськвиконком, господарська асоціація «Екоматнафтогаз», заводи «КрАЗ», вагонобудівний, колісний, сталеливарний, нафтопереробний, банк «Аваль» та інші. Планується випустити акції для вільного продажу на суму 450 млн. гривень — така проектна вартість об'єкта.

А міст буде справді грандіозний — шестисмуговий, у 32 метри завширшки, з пропускною спроможністю 62 тисячі транспортних одиниць на добу. Ведуться пошуки і генпідрядника. Ймовірніше за все, це буде якась іноземна фірма. Зацікавленість виявили підприємці США, Німеччини, Австрії, Болгарії, Туреччини, Саудівської Аравії. Міський голова упевнений, що проект окупиться за 5 — 7 років. До того ж будівництво дасть нові робочі місця, адже залізобетонні і металеві конструкції, асфальт, деякі інші будівельні матеріали виготовлятимуться вдома. Новий міст має стати основною транспортною артерією. А це — не тільки надходження до міського бюджету, а й відповідна інфраструктура — термінал, бензозаправки, автостоянки, готелі, кафе, об'їзні дороги тощо.

Григорій ГРИНЬ.

Полтава.

Новинка

ВИНО ВІДПОЛІРУЄ «БАРС»

Майже 300 тонн адсорбенту «Барс» відправлено споживачам ЗАТ «Завод «Спецзалізобетон». Випущена світловодцями нова продукція може застосовуватися у промисловості, сільському господарстві та медицині. На підприємстві розроблено технічні умови виготовлення адсорбенту «Вино-сорт» для полірування вин, а тепер працюють над виготовленням його модифікації для очищення олії. Нині світловодський адсорбент уже пройшов випробування з очищення трансформаторних масел і його перші сотні тонн уже відправлено замовникам.

Микола ВОЛО[illegible]К.

Кіровоградська область.

«Алустон» — клуб оптимістів

Спочатку я побачив їх у грі першості країни з міні-футболу (перша ліга). На майданчику Державного університету фізичного виховання та спорту, виступаючи проти місцевої команди, яку очолює Володимир Залойло, кримчани поступилися досвідченішому супернику. Але виявили бойовитість та інші хороші якості.

Познайомилися ближче вже на матчі «плей-оф» чемпіонату світу між збірними України і Хорватії на НСК «Олімпійському». Гості з Алушти з державними прапорами в руках голосно підтримували нашу національну команду.

— Це велика честь для нас — виступати в першості України з міні-футболу, — каже гравець команди з Алушти і одночасно президент громадського об'єднання спортклуб «Алустон-відродження» Олександр Литвиненко. — Колектив у нас молодий і за віком (утворився лише кілька місяців тому), і за складом. Усі гравці працюють. Тому «Алустон» — чисто любительська команда. На громадських засадах трудяться і тренери — Олександр Сорокін та Костянтин Зарнадзе.

— Якщо не секрет, де знаходите кошти на форму, поїздки на календарні матчі першості?

— Свої особисті гроші дають Олександр Сорокін, Руслан Осипчик і я. Звичайно, ліпше було б мати фінасову підримку від якихось фірм у Криму, або деінде. Тоді стало б легше. Але ми — оптимісти. Велику насолоду дістаємо насамперед від гри, від усвідомлення, що у нас є команда, у якої в місті з'явилися уболівальники. Скажу й про те, що велику моральну підтримку, будь-які консультації маємо від Федерації міні-футболу України, її президента Геннадія Лисенчука та генерального секретаря Юрія Коломійця. Щира подяка їм за це. Мріємо про ті часи, коли й наш клуб делегуватиме до національної збірної України з міні-футболу своїх посланців.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Спорт

Кілометри здоров'я

Сімдесят грошових призів від 30 до 550 гривень установив спонсор всеукраїнського «Осіннього пробігу-97» — київський «Правекс банк».

Попри дощову погоду, багатолюдно було на вулицях одного з наймальовничіших житлових масивів Києва — Русанівці. Більш як сімсот учасників з'їхалися з усіх регіонів України. Вони стартували на двох дистанціях: 8 кілометрів — чоловіки та жінки, на 500 метрів — юнаки та дівчата. Серед наймолодших — тринадцятирічні. А найстаршому — киянинові Анатолію Миколайовичу Ростовцеву — 84 роки!

Найкращий час у чоловіків показав киянин Микола Новицький — 24 хвилини 17 секунд. У юнаків перший був Максим Рудик (1.12,9), у дівчат — Олена Живаєва (1.24,6).

— Ми переконані, що «Осінній пробіг» стане традиційним святом шанувальників бігу столиці й усієї країни, — сказав голова оргкомітету змагань, народний депутат України Леонід Черновецький. — За допомогу ми щиро вдячні Дарницькій районній держадміністрації і її голові Валерію Кир'яну.

Костянтин РЕМИЗОВСЬКИЙ.

На знімках: Леонід Черновецький (ліворуч) і Валерій Кир'ян; на дистанції — молодь.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 251298.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311218.